

<http://physicsweb.org/article/news/7/4/16>

2003/04/23

بیسموت رکرد - نیمه‌ی عمر - آلفاواپاشی را شکست

فیزیک‌پیشه‌ها بی در فرانسه، بیشترین نیمه‌ی عمر - پرتوزایی در یک عنصر - طبیعی را سنجیدند. تصور می‌شد این عنصر با گسیل - یک ذره بی آلفا و پیاشد. این نیمه‌ی عمر حدود - بیست میلیارد میلیارد سال است. نیل کُرن [1] و هم‌کاران - ش از مؤسسه بی اخترفیزیک - فضایی [2] در ارسی، با استفاده از یک بُلومتر - سوسوزن در دما بسیار کم، گسیل - ذره‌ها بی آلفا طی - واپاشی بی‌بیسموت - 209 به تالیم - 205 را آشکار کردند [3]. آلفا ذره بی بارداری شامل - دو پرتون و دو نوترون است.

تصور می‌شد بی‌بیسموت - 209 سنگین‌ترین ایزوتب - پایداری باشد که در طبیعت هست. اما نظریه می‌گوید این ایزوتب باید شباهتی دار باشد و با گسیل - آلفا به تالیم - 205 واپاشد. سنجش - این واپاشی ساده نیست، چون احتمال - این واپاشی بسیار کم است. به علاوه، آلفاها بی تولیدشده بسیار کم انرژی اند، و آشکارکردن - شان دشوار است. بُلومتر سوسوزن بی که در این آزمایش به کار رفت، شامل - دو آشکارگر در یک کاواک - بازتابنده است. این دو آشکارگر را تا دما بی 20 mK سرد کرده اند. آشکارگر - اول از جنس - بی‌بیسموت، ژرمانیم، و اکسیژن است، و رو به آشکارگر - دوم است. آشکارگر - دوم از یک قرص - نازک - ژرمانیم ساخته شده. بُلومتر افزایش دما بی ناشی از جذب - یک ذره بی آلفا در هدف - ژرمانیم را، به شکل - یک تپ - ولتاژ ثبت می‌کند. دامنه بی این تپ مستقیماً با انرژی بی آزادشده متناسب است. به این ترتیب، این پژوهش‌گران می‌توانند طیف - کامل بی از روی دادها بی مشاهده شده را ثبت کنند.

این گروه دو آزمایش انجام داد، یک بی 31 گرم بی‌بیسموت در آشکارگر و دیگری با 62 گرم بی‌بیسموت در آشکارگر. این پژوهش‌گران، طی - 5 روز 128 روی داد - آلفا ثبت کردند و در 3.14 MeV یک خط - غیرمنتظره یافتند. (حالا این خط را به واپاشی بی

بیسموت $_92$ نسبت می دهدن). نیمه‌ی عمر این واپاشی را $10^{19} \times (1.9 \pm 0.2)$ سال حساب کرده اند، که به خوبی با پیش‌بینی ی نظری $10^{19} \times 6,4$ سال سازگار است. این روش را می‌شود برا ی آشکار کردن دقیق بتاواپاشی و گاماواپاشی هم به کار برد. پیر د مرستیک [4] (یکی از اعضای این گروه) به به فیزیکس وب [5] گفت: ”این آزمایش یک محصول فرعی ی جستجویمان برا ی ماده ی تاریک است. انواع دیگر واپاشی (مثلًا پرتون واپاشی ی هسته‌ها ی پرپرتون) را هم می‌شود با همین روش بررسی کرد، اما این ادعا را باید ثابت کرد!“

[1] Nöel Coron

[2] Institut d'Astrophysique Spatiale

[3] Nature **422** 876

[4] Pierre de Marcillac

[5] PhysicsWeb